

7 Geitenweiden van de Ramsbecker mijnwerkers

In vroegere tijden vormden geiten een belangrijke basis voor de voeding van de mijnwerkersgezinnen in Ramsbeck. Bij de toenmalig lage inkomens waren deze "mijnwerkers-koeien" waardevolle leveranciers van melk, boter en kaas. De op 30 juni 1900 in het dorp gestichte geitenfokvereniging had zelfs meer dan 90 leden. In hun stallen werden tot 150 geiten gehouden. De oprichters van de vereniging wilden elkaar vermoedelijk helpen bij het fokken en houden van deze dieren.

Om ze te kunnen weiden werden geschikte graslanden op de berghellingen aan beide zijden van het dorp gekocht. 's Morgens werden de geiten op de zogeheten "Ebendelle", 's middags naar de tegenoverliggende weilanden aan de Bastenberg gebracht. Het jaarlijkse weidegeld bedroeg één Mark voor een volwassen geit en 50 Pfennig voor een jong dier. Voor de nakomelingen zorgden twee geitenbokken, die eigendom waren van de vereniging. Vanwege hun penetrante geur hadden de bokken hun onderkomen overigens buiten het dorp. De herders die voor de geiten zorgden, kwamen aanvankelijk uit de stad en verhuurden zich met hun herdershond voor één zomer. Ze werden door de leden van de vereniging bij toerbeurt voor het middageten uitgenodigd. Bij de geitenfokvereniging was het jaarlijkse "Hittenfest" (geitenfeest) in juni op de "Ebbendelle" het hoogtepunt. Het was bijna even populair als het schuttersfeest. Beroemd waren de originele feestredes van meester-kleermaker Josef Kaiser. Als oprichter en langjarige voorzitter behandelde hij in zijn toespraken allerlei zaken: van de Melkweg aan de hemel tot aan de melkgevende geit.

Tegenwoordig zijn er weliswaar geen geiten meer in Ramsbeck, maar de laatste leden van de geitenfokvereniging beheren als schatbewaarders van een lange traditie altijd nog 54 Morgen land en het aanwezige saldo van de verenigingskas.